

Giới thiệu Xuyên Qua Mạt Thế Tung Hoành

Truyện Xuyên Qua Mạt Thế Tung Hoành của tác giả Tiểu Đào Thỏ là một câu chuyện ngôn tình hiện đại. Cô-TIỂU ĐÀO THỎ là một sát thủ nổi tiếng về mọi vụ giết người nhưng lại có một sở thích đó là nghiền tiểu thuyết ngôn tình. Chiều hôm đó cô vừa làm xong nhiệm vụ nên rảnh rỗi lên mạng tìm tiểu thuyết đọc, lướt qua vài trang bỗng thấy một bộ ngôn tình mạt thế có nhắc đến tên cô, thấy hứng thú cô bèn click vào xem.

Hai tiếng sau! Cô nổi đóa muốn giết người vì cái tên nhân vật giống cô lại là nữ phụ bi thảm nhất trong lịch sử, vẫn mô tuýt cũ nữ chính thiện lương còn nữ phụ ác độc. Cô tức quá bèn quơ tay tìm đại cái gì đó vứt cho hả giận, không ngờ đụng phải cây chích điện giật cô tê hết người rồi sau đó cô lâm vào hôn mê. Tỉnh dậy thì mới biết mình đã xuyên không. ÔI TRỜI! Cô giết người nhiều quá nên bị báo ứng sao huhu!

Mời các bạn cùng đón đọc truyện nhé.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Mạt Thế Tung Hoành* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1

Hôm nay, cô vừa mới đi làm nhiệm vụ về! Vừa về tới nhà cô đã phi thẳng lên chiếc giường nằm thẳng cẳng.

Nằm hồi lâu thoải mái đầu óc cô mới lấy cái laptop gần giường lên mạng tìm tiểu thuyết đọc. Lướt truyện hoài mà không bộ nào cô ưng ý cả, bỗng có một hàng chữ (XUYÊN QUA MẠT THẾ TUNG HOÀNH) thu hút cô! Kéo xuống chút nữa thì có 1 nhân vật trong truyện tên y chang cô, hứng thú nên cô click vào.

Đọc khoảng 2 tiếng cô nổi đóa, nhân vật tên giống cô lại là nữ phụ bi thảm, tức quá cô quơ tay tìm đại thứ gì đó đập cho hả giận.

Không ngờ đụng phải cây chích điện hix! Đau đớn cô lâm vào hôn mê, trước khi hôn mê cô nghĩ(sát thủ như mình lại chết vì thứ mình đem đi hại người # huhu).

Trong một căn phòng sang trọng, có 1 cô gái đang ngủ xinh đẹp sắc sảo, làn da trắng hồng nõn nà, khuôn mặt v-line, lông mi dài đen nhánh, môi hồng tự nhiên chúm chím nhìn rất hấp dẫn.

Bỗng, lông mi cô giật giật mấy cái rồi mở mắt ra hửn, đôi mắt ấy đẹp mê li, tròng mắt màu xám tro sâu hun hút rất mê hoặc.

TIỂU THỎ chớp mắt mấy cái, lúc này cô còn nửa tỉnh nửa mê. Một hồi lâu cô giật mình nhìn xung quanh rồi một chuỗi phim xuất hiện trong đầu cô.

Cô khóc không ra nước mắt, cô bị quả báo rồi sao, xuyên chỗ nào không xuyên lại xuyên qua mạt thế nữ phụ, thật là đau khổ mà!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Mạt Thế Tung Hoành* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2

Sau vài phút TIỂU THỎ cũng bình tĩnh lại, lúc này cô mới nhìn xung quanh thốt lên:

"Chà chà, đúng là tiểu thư có khác"

Căn phòng này còn to hơn nhà của cô lúc trước nữa, cứ nhìn nội thất của phòng này là biết nhà giàu rồi. TIỂU THỎ ghen tỵ thầm thì:

"Thật là ghen tỵ mà, nữ phụ thôi mà có cần giàu như vậy không?"

Đánh giá một hồi cô mới sắp xếp tâm tình bình ổn cố gắng nhớ lại tình tiết nội dung của bộ ngôn tình mạt thế mà mình xuyên qua.

Cô gái trong truyện tên cũng giống cô chỉ khác họ(BẠCH TIỂU THỎ). BẠCH TIỂU THỎ mất mẹ từ năm 10 tuổi. Năm nay BTT đã được 18t, khi còn mẹ cô rất đáng yêu, thiện lương.

Nhưng từ khi cô mới mất mẹ và gặp người cha cô không yêu thương gì cô cưới vợ kế đem theo đứa con lớn hơn cô 1 tuổi thì cô đổi tính từ đấy. Ngang bướng, độc miệng, hắc sắc.

Còn vì sao cô vẫn là tiểu thư giàu có mặc dù cha cô rất keo kiệt ham tiền là vì trước khi mẹ cô chết đã để lại một phần tài sản khổng lồ cho cô, chuyện này chỉ có mình cô biết.

Vì cô BTT rất kiêu ngạo quậy phá nên tiền không tiếc tay không quá vài năm là gần hết sạch. Hôm ấy, Ngày 21-3-2019 bỗng bầu trời đổi thời tiết thất thường. Sau đó, con người không hũu sao biến thành quái vật ăn thịt người.

Chị của BẠCH TIỂU THỎ, BẠCH TIỂU LAM là nữ chính kích thích dị năng lòi , rồi vài năm sau cô từ từ vươn lên cao, BẠCH LAM xưng bá căn cứ D, ai ai cũng nghe lời cô ta, năm nam nhân xuất sắc thời trước và mặt thế bây giờ luôn bảo hộ cưng chiều cô ta!

Còn BẠCH THỎ thì người người ghét bỏ chê cô phiền phức, vướng tay. Vị hôn thê, những người lúc trước đi theo nịnh bợ cô ai cũng chuyển qua cô ta.

Đồn rằng cô ta thiện lương, xinh đẹp nhưng chẳng ai biết ngoài BẠCH THỎ cô ta là người thủ đoạn, âm mưu!

Không cam lòng, BẠCH THỎ mới chờ thời cơ không ai bên cạnh cô ta.

BẠCH THỎ bèn đẩy cô ta vào tang thi nhưng không ngờ từ đâu bên cạnh xuất hiện năm nam nhân của cô ta xuất chiêu quăng cô vào tang thi

"Mày..mày lừa tao.." BẠCH THỎ hồi hận mình ngu ngốc rồi nhắm mắt

"Em gái à! Em thật ngu ngốc mà, cuối cùng em cũng chết rồi, chị thật vui đấy haha nhắm mắt thanh thản nhé em"

BẠCH LAM nói thầm vào tai BẠCH THỎ rồi quay sang năm nam nhân của cô ta thương tâm khóc ròng bảo:

"Huhu em gái của e..., nó muốn giết e .! Năm nam nhân đau lòng cô ta ôm cô ta đi vào căn cứ không ai qtm tới việc cô đã chết.

TIỂU THỎ hồi tưởng lại câu chuyện, cô thấy BT rất đáng thương. Lúc này cô đưa tay lên ngực:

" BẠCH THỎ cô yên nghỉ đi, tôi sẽ trả thù đòi lại món nợ cho cô"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Mặt Thế Tung Hoành* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3

Suy nghĩ một hồi lâu, Tiểu Thỏ mới đứng dậy bước xuống giường. Cô muốn biết khuôn mặt nữ phụ bị thảm trong truyền thuyết như thế nào?

Nghĩ là làm, cô vội chạy vào nhà vệ sinh. Đứng trước gương cô thần thờ

"Cmn! có để cho người khác sống không vậy? Nữ phụ có cần đẹp như thế hả? Còn đẹp hơn cả mình lúc trước"(chị Thỏ tự ki quá hắc hắc)

Cô nữ phụ này không được gì bù được cái xinh đẹp à nha. Mắt to tròn màu xám tro ngập nước rất lồi cuốn, lông mày lá liễu gọn gàng, mũi cao dọc dừa nhỏ xinh, đôi môi nhỏ hồng tự nhiên, hai má phúng phính đỏ ngọt ngào không cần đắp phấn, cô có làn da trắng nõn không bị ô nhiễm bởi mỹ phẩm, đáng người chỗ nào nên lồi lõm đều có.

Đặc biệt nhất mái tóc đen nhánh dài mượt mà của cô. Nói chung cô nữ phụ này đẹp mị hoặc toàn diện trừ tính tình ra

"Chắc chắc! Bà tác giả này cũng được đấy, tả nữ phụ không ra gì, nên tặng cho nữ phụ xinh đẹp mà mị hoặc đây mà"

Hài lòng với diện mạo, cô xoay người bước ra khỏi toilet định đi xem diện mạo ông cha mẹ kế và nữ chính trong truyền thuyết.

Đi chưa được mười bước, chợt cô vấp cục xà phòng té lăn ra sàn^^. Đầu đập xuống sàn nhà trầy da chảy vài giọt máu, hôn mê lẩn nữa, trước khi hôn mê cô nghĩ

"moé! Chưa kịp chết vì nữ chính thì mình đã chết vì xui xẻo"

Đợi khi cô tỉnh lại thì đã thấy mình đang ở trong một mảnh đất xanh tươi, thơm ngát. Cô hốt hoảng

" Oái! Không lẽ mình lại xuyên không? Ý mà khoan, mình vẫn trong cơ thể nữ phụ Bạch Thỏ mà"

Cô sờ cánh tay khuôn mặt mình rồi thờ ra nhẹ nhõm. Lúc này cô mới quan sát xung quanh.

Chỗ này rộng bằng mảnh đất xây được 1 căn biệt thự đi! Bỗng, cô nhớ ra vài miêu tả tình tiết trong nội dung tiểu thuyết mà cô hay đọc.

" Uy! Đây không phải là không gian trong truyền thuyết chứ. Đi Ra!"

Cô hét lên, niệm ý nghĩ đi ra ngoài. Sau đó cô xuất hiện trong phòng của cô khi nãy. Cô mừng rỡ không thể tin, cô có không gian, cô có không gian nha. Tiểu Thỏ cười cực kì ngu ngốc.

Mừng rỡ chấp lâu Tiểu Thỏ đi tìm điện thoại xem hôm nay ngày bao nhiêu.

Cầu trời không phải là ngày ngày tận thế, cũng may là trong điện thoại hiện thời gian là ngày 12-12-2018. Còn 3 tháng nữa mới tận thế, cô có thể chuẩn bị đây đủ.

Cô bỏ đi xuống đi tìm thẻ tín dụng, thứ này mới quan trọng nha, trong đó có toàn bộ tài sản của mẹ cô để lại. Cô không biết có bao nhiêu, hẳn là rất nhiều đi!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Mạt Thế Tung Hoành* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

Tiểu Thỏ sắp xếp từng việc xong xuôi rồi mở cửa xuống nhà đi tìm cái gì bỏ bụng, thân thể này còn yếu không bồi bổ thì tới mạt thế sao mà chống đỡ nổi.

Xuống nhà bếp, cô pha ly sữa đem ra bàn ngồi uống. Tiếng vui đùa từ trên lầu truyền xuống, cô không cần nhìn cũng biết gia đình cực phẩm nữ chính.

" Ừa? Tiểu Thỏ, em chịu ra khỏi phòng rồi sao. Em làm chị lo muốn chết đấy"

Bà nữ chính hét lên chạy lại diễn trò chị em thân thiết. Cô thầm nghĩ (xùy! Già vờ mà. Chị em tốt cực shit ý. Nữ chính và nữ phụ không đội trời chung)

Tiểu Thỏ nghĩ rồi thầm mắng bà chị già tạo nays, cô tiếp tục uống sữa không để ý cô ta.

"Này con nhỏ kia, mày không nghe chị mày đang nói chuyện với mày sao, mày bị câm à? Sao không trả lời chị mày"

Ông cha của cô giận dữ đập bàn mắng. Cô vẫn không để ý uốn xong sữa rồi bỏ đi lên phòng, người không liên quan không cần mồm miệng cãi.

"Này, con chết tiệt kia! Mày có nghe cha mày nói không. Đồ mất dạy, biến ra khỏi nhà tao ngay"

Bạch Phát cha cô la làng banh trời, ông tức xì khói quay sang bà mẹ kế Linh Linh nói:

"Linh Linh em thấy nó không, con khốn đấy nó thật hỗn hào không coi ai ra gì? Em sau này có chuyện gì đừng bênh vực nó nữa, nó có tôn trọng ai trong nhà này đâu"

"Thôi thôi, anh đừng tức giận nữa. Chắc Tiểu Thỏ không có ý đâu, em không qtâm nó tôn trọng em hay không hix"

Bà mẹ kế khóc thút thít, rồi cha cô đau lòng an ủi nói sẽ đuổi Tiểu Thỏ ra khỏi nhà. Bạch Lam đứng ở bên cạnh nghe vậy mừng thầm trong lòng nhưng bên ngoài vẫn phải giả bộ thương tâm.

Tiểu Thỏ vào phòng dọn đồ rồi xách ra ngoài. Cô quyết định rời khỏi nhà chuẩn bị kế hoạch chờ mạt thế tới.

Cô bước xuống lầu, ba người ở dưới lầu không thèm để ý không. Cô không quan tâm, xách hàng lý bước ra khỏi cửa.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Mạt Thế Tung Hoành* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Đi một ngày trời, cuối cùng cô cũng kiếm được một căn hộ rộng rãi sạch sẽ thoáng mát.

Mất vài tiếng, cô dọn dẹp xong hành lý vào nhà thì trời cũng đã tối. Một mõi cả ngày, cô ư ể oải đi ngủ. Vừa định chợp mắt cô giật mình nhớ ra những dự

định mình sắp sắp chuẩn bị làm cho việc mệt thể

" Ờ Ờ! Có việc mai làm. Hôm nay mình không còn sức nữa. Dù sao cũng còn 3 tháng nữa"

Sáng sớm, những tia nắng xuyên qua cửa sổ rơi vào phòng. Trên chiếc giường có một người con gái xinh đẹp đang ngủ nhìn cô như 1 nàng công chúa. Khung cảnh này thật đẹp êm đềm, nếu như...

" Cmm! Không phải mơ sao, huhu vậy là mình xuyên thật hả trời! Mệt thể mệt thể đó.."

Tiểu Thỏ vừa mở mắt ra đã la toáng lên. Xem ra cô đã quên mọi chuyện ngày hôm qua nên mới hoảng hốt vậy.

Sau khi sắp xếp lại trí nhớ , một mảng phim ngắn ngày hôm qua chạy trong đầu cô. Ngồi trên giường ngày ngốc hồi lâu, cô mới bình tĩnh lại.

Đứng dậy đi vào toilet vệ sinh cá nhân. Hôm nay cô sẽ đi thu thập vật tư chuẩn bị cho mệt thể sắp tới. Thời gian 3 tháng đủ để cô làm.

Dọn dẹp , xếp chăn mền gọn gàng, cô đi xuống bếp nấu một gói mì ăn cho đỡ đói. Ăn được 1 nửa cô bỏ chén đi rửa sạch sẽ rồi lên lầu lấy thẻ tính dụng ra ngoài.

Kêu 1 chiếc taxi tìm một siêu thị trung tâm lớn nhất ở đất Sài Thành, cô bước vào càn quét mua sắm. Đồ ăn cô mua các loại như thịt tươi, gạo, các loại gia vị (không gian của cô để đồ vào bao nhiêu năm cũng không bị hư thối) rau quả, mì gói, bánh quy các loại. Những thứ ăn được cô càn quét hết

Khu đồ ăn tạm ổn định được một phần. Cô bảo nhân viên " Sắp xếp lại những thứ tôi mua rồi chuyển qua địa chỉ này"

Cô đọc địa chỉ cho nhân viên rồi bước lên lầu hai tiếp tục càn quét, cô thầm nghĩ (haha có nhiều tiền thật sướng). Lên lầu hai cô mua quần áo dành cho mùa đông với mùa hè, xoăng nồi cháo, chăn giường gối nệm. Những thứ như vậy ở mệt thể rất quý nha.

Mua xong cô ra quầy tính tiền quét thẻ, ai cũng nhìn cô với ánh mắt lạ. Không cần ai nói cô cũng biết tại sao, đi mua sắm một lần mà càn quét gần hết tiệm của họ bảo sao không nhìn với ánh mắt đó.

Tính tiền xong cô nghĩ hình như cô quên mua thứ gì đó. Nghĩ một hồi cô mới nhớ ra. Chạy qua tiệm siêu thị khác mua một núi băng vệ sinh(thiếu cái này là không được nha).

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Mệt Thể Tung Hoành* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6

Đi mua sắm xong, cũng được coi là đã mua được một phần. Mai cô sẽ tiếp tục đi tiếp

"Thật là mệt nha, mình còn nhiều thứ để mua nữa , bận quá đi!"

Vừa về nhà cô đã thấy 4 chiếc xe tải đậu ở đây. Siêu thị này làm việc cũng nhanh đó, cô vừa về hô đã chỗ hàng tới rồi.

Bảo bọn họ chờ hàng vào nhà kho cô đã mướn gần đó. Nhân viên chuyển hàng thấy cô mua nhiều đồ vậy cũng không cảm thấy quái lạ. Họ nghĩ" chắc cô tiểu thư này mua hàng để mở siêu thị."

Đợi cho những người đó đi hết, cô mới đi vào nhà kho. Nhìn thấy những thứ đã mua cô hài lòng.

" THU VÀO"

Cô niệm ý nghĩ, tức khắc đồ dưới đất biến mất xuất hiện trong không gian.

" hắc hắc! May là lúc trước mình có đọc tiểu thuyết không gian nên mới biết cách sử dụng"

Vui sướng xong, cô đóng nhà kho lại đi về nhà. Vừa vào tới phòng cô đã không kịp chờ niệm ý nghĩ vào không gian.

Thảm cỏ tươi xanh, xa xa có hồ suối trong suốt màu đỏ hồng. Không khí trong lành, hít vào rất thoải mái, đi sắp xếp lại những vật tư đã mua cho gọn gàng.

Cô bỗng nhớ lại trong các tiểu thuyết có ghi là trong không gian có nước suối tiên chữa vết thương, tăng thể lực.

" Di ! Chắc là nó, uống thử một ngụm chắc không sao đâu ha "

Chương 7

Mức một ngụm nước suối trong không gian uống thử, đợi hồi lâu nhưng không thấy phản ứng gì. Cô thất vọng đôi chút.

"Haiz! Thôi, không sao. Có không gian là mừng rồi, nước suối bình thường để uống cũng được"

Nghĩ thông suốt, cô thoát ra khỏi không gian, ăn chút gì đó rồi lên giường ngủ. Đi từ sáng giờ cô rất mệt mỏi. Ngủ dưỡng sức để mai tiếp tục hành trình.

Sáng hôm sau, Tiểu Thỏ thức dậy vì trên người cô có thứ gì dính vào nhóp nhép hơi hám. Cô vội đứng dậy tắm rửa, bỗng cô dụi mắt mình.

Tay cô xuất hiện vài tia lửa, hốt hoảng cô mếu máo không biết chuyện gì xảy. Ngây ngốc hồi lâu, khuôn mặt cô bỗng lộ ra vài tia mừng rỡ

"Đây là dị năng, thế mà mình đã có dị năng trước mạt thế. Đúng! Đúng! Chính là nó, nước suối thần kì làm cho mình có dị năng haha."

Vì quá vui mừng nên cô không để ý dáng người khuôn mặt nước da của cô giờ còn đẹp mịn hoặc hơn trước.

Mừng đã đủ, cô ổn định lại cảm xúc vì còn nhiều thứ phải làm, bây giờ mừng còn quá sớm. Tiểu Thỏ thay quần áo xong xuôi, cô ra ngoài để tiếp tục công chuyện hôm qua bỏ dở. Cô đi khắp nơi từ những quán nhỏ tới quán lớn quét sạch đồ ăn nước uống, vật dụng cá nhân, quần áo.....

Không để ý ánh mắt nhìn của người khác. Cô biết họ nghĩ gì, chắc có lẽ là mừng cô có tiền không biết sai, mua những thứ vật vãnh nhiều như vậy

Mua xong xuôi một phần trong danh sách những thứ cần cho mạt thế, cô chuyển qua nơi khác. Tiếp tục càn quét xăng, dầu nhớt. Hạt giống đủ loại để trồng, chưa cảm thấy đủ cô mua thêm gia cầm gia súc để nuôi trong không gian.

Cô bỗng sực nhớ là mình phải mua thêm vũ khí như dao cùn và xe quân dụng để đối phó tang thi, không chừng chờ cô đi tìm và mua ngay, mấy thứ này rất hữu dụng nha. Vũ khí thì súng là điều không thể thiếu, cô đặt của những người buôn bán trái phép vì ngày xưa cô là sát thủ nên không kì cò lâu liền đặt mỗi loại 50 cây. Và một thứ không thể thiếu nữa đó chính là thuốc men, mỗi tiệm cô mua 1 ít.

Khi đi ngang qua quầy bán rượu, trong thời mạt thế thứ này rất ít. Nên cô mua từng loại rượu mỗi loại 10 chai

Từng ngày, từng ngày cứ trôi qua như vậy. Trong thời gian 3 tháng, Tiểu Thỏ đi từ nước này sang nước khác đi thu thập được rất nhiều thứ, có thể dùng hết đời cũng không hết. Trong thời gian đó Tiểu Thỏ cũng đã chăm chỉ dốc sức luyện tập dị năng. Không uổng công sức, nay đã đạt tới dị năng song hệ Hoà, Băng cấp 2 cao giai.

Ngày mai sẽ là mạt thế, bầu trời mưa giăng bão sau đó sẽ từ từ nóng dần lên. Con người tự nhiên hôn mê, vài tiếng sau sẽ thành quái vật ăn thịt người. Họ sẽ không biết ai là ai, chỉ biết ăn thịt. Rồi đây thế giới sẽ hỗn loạn.

"Áy da! Mình lo làm gì cũng làm được đi đâu. Muốn sống trong mạt thế này thì họ phải tự suy nghĩ dùng sức mạnh chống lại thôi. Dù sao cũng không phải chuyện của mình"

Cô buồn rầu suy nghĩ. Mạt thế tới con người sẽ từ từ ác độc. họ muốn sống nên đẩy người thân mình vào chỗ chết. Không nghĩ nữa, Tiểu Thỏ ổn định lại tâm trạng của mình rồi vào phòng ngủ sớm để mai có sức lực mà chống lại tang thi.

Ở một nơi khác. Trong căn biệt thự to lớn, có hai chàng trai đẹp như yêu nghiệt, vẻ đẹp còn hơn cả con gái, nếu nhìn kĩ sẽ thấy hai người ấy là sinh đôi.

Hai chàng trai ấy không ai khác chính là người được nhắc trong cuốn tiểu thuyết mạt thế Phong Thần và Phong Dật mà Tiểu Thỏ xuyên qua, mặc dù cảnh xuất hiện trong truyện không nhiều nhưng cũng đủ để hiu.

Phong Thần, Phong Dật là hai chàng trai đứng đầu địa vị trong xã hội. Hai người này là người nữ chính muốn thu thập mãi mà không được. Gần hết truyện nhưng nữ chính vẫn không làm được nên oán mãi không thôi

Lúc này người anh(Phong Dật) bỗng nở nụ cười khuyếch thành, anh nhếch môi nói với người em(Phong Thần):

" Ngày mai đi tìm Tiểu Thỏ, mạt thế sắp tới rồi. Nếu mãi không tìm thì chắc có lẽ vật nhỏ đó quên mất anh và em thôi."

" Vâng! Bây giờ em rất nhớ cô ấy, nếu chờ lâu hơn nữa chắc em chết mất"

Phong Thần chưa xốt nói tiếp:

" Lúc trước cô ấy sống đủ nguy hiểm rồi, lần này em sẽ bảo vệ cô ấy"

Sau câu nói của Phong Thần, không gian chìm vào im lặng đến ghê người. Lúc này hai người đều chung suy nghĩ (Tiểu Thỏ! Đợi bọn anh. Lần này bọn anh sẽ bảo vệ em, anh sẽ không để tay em dính máu nữa.)

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Mạt Thế Tung Hoành* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

Hôm nay, Tiểu Thỏ dậy từ rất sớm, vì hnay là mạt thế nên cô không ngủ tiếp được. Rửa mặt ăn sáng rồi ra ngoài đi dạo vài vòng, về sau khung cảnh bình an này không còn thấy được nữa, bây giờ hưởng thụ được bao nhiêu hay bấy nhiêu.

Mua thêm vài món ăn nước uống, đồ ăn mà, trong mạt thế càng nhiều càng tốt. Nhìn đồng hồ đã 10giờ, chỉ còn 2tiếng nữa là tận thế tới.

Mặc dù đã có dự năng cùng không gian nhưng cô vẫn phải thận trọng, đề phòng những chuyện tiếp theo xảy ra. Cô không thể để có sơ suất gì.

Về tới nhà thì đã trôi qua 1 tiếng rưỡi, chỉ còn 30 phút nữa thôi là tận thế sẽ đến, cô có chút lo lắng trong lòng, có một cảm giác như có cái gì đó đang tìm cô (hắc hắc hai anh nam chính chứ ai nữa.)

Một nơi khác, cách xa chỗ của Tiểu Thỏ 60 cây số. Phong Dật và Phong Thần đang trên đường lái xe quân dụng tới chỗ cô.

Lúc này trong xe im lặng không một tiếng động, không khí âm trầm biểu hiện nỗi lo lắng của hai người con trai

"Anh hai ! Anh nghĩ chúng ta có tới kịp không? Hiện tại chúng ta muốn tới chỗ cô ấy cần hơn 1 tiếng đồng hồ, mà điều e lo lắng là trong nửa tiếng nữa tận thế sẽ tới"

Khuôn mặt Phong Dật lúc này không còn vẻ lạnh lùng thường ngày nữa, điều Phong Thần nói anh biết rõ, anh hiện tại rất lo lắng sẽ không tới kịp, mặc dù Tiểu Thỏ là sát thủ nhưng trong thế giới này cô chưa quen thuộc, anh sợ cô sẽ bị thương.

" Anh sẽ cố gắng tới kịp, đừng lo lắng! Lúc này chúng ta phải bình tĩnh" Phong Dật dứt lời, anh dầm phanh ga gét cở đưa trên đường tới chỗ người con gái họ chờ mong.

Bên này hai người con trai lo lắng không yên. Còn cái người được người ta mong nhớ kia thì đang nằm trên giường xem TV nghỉ ngơi. Tiểu Thỏ đã nghĩ qua, cô là sát thủ, đã giết người qua rồi cũng đã từng trốn thoát được nhiều tình cảnh sát. Cô cần gì phải sợ những con thầy ma gớm ghiếc kia.

Nghĩ thông, nên bây giờ cô mới nằm vắt vẻo trên sofa xem TV . Vì sáng nay dậy sớm nên giờ cô bắt đầu mơ màng, gắng gượng hồi lâu cô gục đầu xuống sofa thiếp đi.

Bên ngoài, bầu trời đang nắng bỗng nhiên mưa to rải rớt xuống, gió nổi lên đẩy ngã cây cối xe cộ. Vì ở trong khu cao cấp nên tiếng ồn không huyền nào tới Tiểu Thỏ, cô vẫn ngủ say giấc.

Lúc này, những người đi đường qua lại, có vài người té xiu co giật. Mọi người xung quanh cứ tưởng họ bị trúng gió , hốt hoảng cùng nhau đỡ họ lên xe chở tới bệnh viện.

Hình ảnh giúp đỡ như vậy qua ngày hôm nay sẽ không được thấy nữa. Con người sau này sẽ vì mình mà giết người khác. Mạt Thế! Đây chỉ là mới bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Mạt Thế Tung Hoành* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9

Đồng hồ điểm đúng 12 giờ, Tiểu Thỏ giật mình thức giấc. Vươn người ngồi dậy, nhìn Tv vẫn còn đang chiếu kênh thời sự, cô bèn cầm điều khiển định tắt đi.

Khựng lại vài giây, vì trong Tv hiện xuất hiện những thầy ma cắn người. Tỉnh ngủ hẳn, cô nhìn kĩ vào Tv, bối cảnh đang chiếu chắc trong bệnh viện. Vài bệnh nhân đang ngủ trên giường bỗng đứng dậy chạy đi cắn người, khắp nơi hoảng loạn kêu cứu.

Không muốn xem nữa cô bấm nút tắt. Thời gian hiện tại rất thích hợp để cô thử dị năng và nâng cao giai cấp đối phó thầy ma.

Sau này thầy ma cũng sẽ có dị năng nên cô càng phải lớn mạnh hơn, chỉ có như vậy mới có thể tồn tại lâu trong thế giới này.

Thu hết tất cả đồ vật trong nhà vào không gian, cô lấy một bộ đồ quân đội kín đáo mặc vào, không quên vũ khí, cô cầm theo một cây kiếm Nhật sắt bén và một cây súng nhét ngay thắt lưng.

Làm xong hoàn tất, cô yên tâm ra ngoài. Vừa mở cửa ra, mùi máu tanh nồng nặc xộc vào mũi. Đã làm sát thủ, mùi máu là vấn đề thường xuyên tiếp xúc.

Mặt không đôi sắc cô bước xuống gara lấy xe quân dụng để đến thành phố D. Trước mặt thế xe này không thời thượng, ít ai quan tâm mua về sử dụng. Nhưng trong thời gian mặt thế này, xe quân dụng là một thứ quý báu, chống lại được thầy ma tấn công.

Mở cửa xe, chưa kịp bước vào đã bị một đôi tay cản lại. Phản ứng tự nhiên cô quay sang xuất thủ vài đòn nhưng người kia chống trả lại nhẹ nhàng.

Không những đánh không lại còn bị người ta ôm vào lòng, cô mất mặt, là một sát thủ giỏi, cô đã dùng mấy chiêu trí mạng vậy mà để một người lạ mặt đáp trả lại dễ dàng, như vậy còn có thể tạm chấp nhận vì có thể người kia giỏi hơn cô, nhưng việc không thể chấp nhận được là cô bị người ta sàm sỡ a~!

Không thể chịu được, cô rút súng ra định bắn hấn. Vừa nhìn sang thì cô ngây người, một lúc sau khuôn mặt cô bỗng tràn đầy nước mắt.

"Thần, Thần là anh sao?"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Mặt Thế Tung Hoàn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10

Thì ra trong truyện không chỉ mình Tiểu Thỏ xuyên qua mà còn có cả hai anh em Phong Dật.

Khi còn thế giới lâu nhưng cô không biết.

Trong 1 lần đi làm nhiệm vụ thì hai người mất tích. Một lần đi của hai anh em là 4 năm, Tiểu Thỏ đau buồn suốt thời gian đó, cuối cùng vào ngày định mệnh hôm ấy cô xuyên qua tiểu thuyết.

Quay trở về với hiện thực, Tiểu Thỏ tìm nhèm nước mắt bù lu bù loa:

"Dật, Thần! Em nhớ hai anh lắm, hai người đi đâu 4 năm liền vậy huhu hai người thật xấu xa"

"Đúng, đúng hai tụi anh xấu xa, em đừng khóc nữa. Anh xin lỗi! Thật ra lúc tụi anh là nhiệm vụ thì bị trúng kế của kẻ địch, bọn chúng đặt bom nên tụi anh không thoát được cái chết. Khi tỉnh lại thì đã ở trong thế giới này rồi"

Phong Dật đau lòng ôm lấy cô giải thích. Dĩ một hồi lâu tiếng khóc dần dần nhỏ lại chỉ còn vài tiếng thút thít. Nín hấn, cô bắt đầu tò mò hỏi:

"Thế tại sao hai anh lại biết em là Tiểu Thỏ, tại sao hai anh lại tới đây?"

Anh chưa kịp trả lời thắc mắc của cô thì Phong Thần đã giành trước nói:

"Thật ra là vì 1 tháng trước, anh nằm mộng xuất hiện một ông lão, ông ta nói em sẽ xuất hiện ở thành phố trong thời gian tới. Ông ta còn nói sắp tới tận thế, lúc đầu anh không tin nhưng sau vài ngày thì anh và Dật bỗng nhiên có không gian và dị năng, thế là anh thật sự tin lời ông lão nói. Hai bọn anh đi thu thập vật tư, tu luyện dị năng rồi sau đó mới đi tìm em. Lần này bọn anh sẽ bảo vệ em."

Phong Thần ghen tị giành nói, từ đầu tới giờ anh trai và cô cứ ôm ấp trước mặt anh, cô còn không qtâm nói chuyện với anh nên anh mới giành sự chú ý của cô.

"Em đã biết tận thế sẽ đến rồi, chúng ta là xuyên qua 1 cuốn tiểu thuyết, em đã đọc nó nên em biết sự tình. Em cũng không cần hai anh bảo vệ đâu, em sẽ chiến đấu cùng cách anh, em cũng có dị năng a!"

"Không được! Em không được chém giết nữa, bọn anh sẽ bảo vệ em, dù em có dị năng cũng vậy"

Anh và Phong Thần đồng thanh nói, họ nghĩ cô lúc trước vì công việc giết người đã làm trên người cô lúc nào cũng mang theo sát khí quanh người, nhìn cô như vậy họ rất đau lòng.

"Hai anh có nói gì thì em cũng không nghe, em không phải cô gái chân yếu tay mềm mà cần bảo vệ, em mãi mãi chính là em, thích chiến đấu cùng các"

anh, hay là cách anh cho em là đồ vô dụng nên không cho em ra tay"

Cô giả vờ tủi thân nói, cô biết chỉ cần lộ ra khuôn mặt này hai người con trai này sẽ lập tức mềm lòng chấp nhận mọi lời nói của cô. Đúng như cô dự đoán, hai anh em Phong Thần ấp úng lo lắng giải thích

" Không phải như em nghĩ đâu, tụi anh không có coi em là đồ vô dụng. Được được, anh đồng ý yêu cầu của em nhưng em không được quá sức, anh sợ em bị thương"

" Được a~ em sẽ cẩn thận, mau mau, 3 chúng ta lên đường đến Thành phố D, nơi đó sau này sẽ là căn cứ mạnh nhất trong thời gian mặt thể đấy"

Tiểu Thỏ lúi hai người ra xe, vừa đi vừa lái nhải. Hai anh em nhìn nhau rồi mỉm cười, thật tốt, cuối cùng cũng gặp được cô. Hai anh em nhìn cô bằng 1 ánh mắt ôn nhu nồng

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Mặt Thể Tung Hoành* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Vui mừng khi gặp lại nhau, ba người cùng vào xe lên đường đi đến thành phố D.

Phong Dật làm người lái xe, nhường Tiểu Thỏ lại cho em trai trò chuyện. Hai người nói chuyện đến quên trời đất, như tận thể không ảnh hưởng tới bọn họ.

Khi nghe Tiểu Thỏ nói đến nội dung trong cuốn tiểu thuyết, kể về nhân vật cô xuyên qua. Bỗng, không khí lạnh hẳn, hai khuôn mặt đẹp trai y đúc trầm xuống, lộ ra sát khí.

" Ai làm tổn thương em, anh sẽ giết bọn họ"

" Ấy da! Ai làm tổn thương em được chứ, hai anh lo xa rồi, chuyện em kể là nói đến thân thể cô gái mà em nhập vào, nhưng em sẽ trả thù cho cô ấy, vì cô ấy nên em mới sống lại được"

" Được, được! Em muốn làm gì bọn anh luôn giúp em thực hiện" Phong Thần ôn nhu mỉm cười cưng chiều

Không khí trong xe vui tươi trở lại, thỉnh thoảng có vài con tang thi xông vào đều bị hai anh em Phong Dật giết sạch.

Đi được không bao lâu, Phong Thần dừng xe trước một trung tâm siêu thị. Nhìn em trai và Tiểu Thỏ vẫn đang cười nói chuyện vui vẻ, anh giận dữ nói với hai người vẫn còn luyên thuyên nói chuyện:

" Chúng ta vào siêu thị thu thập thêm ít vật tư, mặc dù Thần đã có không gian đồ ăn nhưng những thứ như này trong mặt thể càng nhiều càng tốt, và lại chúng ta cũng cần luyện tập dị năng để nâng cấp"

" A~ em cũng nghĩ vậy! Thế chúng ta nhanh vào thôi"

Ba người bỏ xe lại, đi vào trong siêu thị. Mới bước tới cánh cổng thì đã thấy bên trong diễn ra một trận chiến tang thi và một đám người.

Cô và Phong Thần, Dật không thèm để ý, tránh né chỗ khác đi tìm thức ăn. Nhưng có người không để yên cho họ nha.

" Aaaaaa! Bên kia có người kia" Chàng trai ấy la hét rồi chạy sang bọn họ, tiếng ồn kéo theo đám tang thi chạy sang.

Không thể không ra tay, Phong Dật kéo Tiểu Thỏ ra sau rồi cùng Phong Thần xuất ra dị năng chém giết hết bọn tang thi. Sau vài phút hai anh em cũng dọn dẹp xong, mọi người xung quanh kinh ngạc nhìn bọn họ.

Lúc này đám người đó mới nhìn kĩ vào bọn cô, tia kinh diễm xuất hiện trong mắt vì ba người quá đẹp, cộng thêm vẻ bất mắt quần áo sạch sẽ, khuôn mặt hồng hào, những điều này có lẽ trước kia là bình thường nhưng bây giờ rất ít, mặt thể tới máu tươi dính đầy trên quần áo họ, khuôn mặt hốc hác vì đói chứ làm gì có quần áo sạch sẽ khuôn mặt hồng hào như ba người kia chứ!

Như vậy thì chỉ có một khả năng ba người đứng trước mặt là một người có năng lực. Những người khác lộ ra vài tia tính toán nịnh nọt để được đi theo Phong Thần, như vậy họ sẽ an toàn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Mặt Thể Tung Hoành* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 12

Lúc này, có một cô gái xinh đẹp quần áo vẫn sạch sẽ bước ra, đi tới chỗ ba người họ.

"Em gái, sao em lại ở đây? hôm nay bỗng nhiên mặt thế ập tới, chị không thấy em nên rất lo lắng, chị đã em khắp nơi mà không thấy huhu"

Vâng! Cô gái khóc thương tâm ấy không ai khác là chị gái Bạch Lam của Tiểu Thỏ a~. Mọi người xung quanh nhìn cô gái xinh đẹp khóc đau lòng như thế, họ ríu rít khen ngợi cô ta thật thương em gái mình.

"Ây da! Tôi cần cô tìm tôi à? Không phải gia đình cô đuổi tôi ra khỏi nhà hay sao mà giờ diễn kịch khóc lóc thương tâm ở đây! Cút ĐI"

"Em đừng như vậy mà huhu chị biết em vẫn còn giận chị, thật lòng không phải chị giành vị hôn thê của em, anh ấy tự đi theo chị huhu anh ấy nói em đánh đá hỗn hào không xứng với anh ấy, còn ba mẹ chị cũng không nói gì với họ hết, tại em hút chất nghiện nên có người bạn em nói lại với ba mẹ để họ không để em sai lầm nữa thôi huhu chị xin lỗi chị không có làm gì cả, em về nhà với chị đi"

Ôi! Cô chị này thật là ghê tởm mà, khóc thương tâm đổ dành cô về nhà mà sao lại nhìn về phía hai chàng trai của cô hoài thế, cô ta không thấy hai chàng trai lúc cô đang nhìn cô ta với ánh mắt chán ghét khinh bỉ hay sao. Lo ghê tởm mà Tiểu Thỏ không để ý mình vừa nghĩ Phong Thần và Phong Dật là chàng trai của mình.

"Này, cô biến cho khuất mắt tôi, đừng ở đây mà diễn trò"

Tiểu Thỏ lười biết mắng cô ta, xung quanh mọi người thấy như vậy liền xì xầm

"Cô ta thật ác miệng, chị cô ta đi tìm cô ta trong mặt thế như vậy mà cô ta còn dám mắng chị mình, thật ghê tởm"

Có vài người nhận ra Tiểu Thỏ, họ vội chầm chọc

"Kia không phải là cô tiểu thư vô dụng háo sắc Bạch Thỏ sao, đúng là ghê tởm, Chị cô ta Bạch Lam đối xử tốt với cô ta như vậy mà còn dám chửi chị mình, đúng là ngu xuẩn"

Mọi người cứ mắng mà quên mất hai đại nhân vật lợi hại vừa nãy giết tang thi đang đứng sau Tiểu Thỏ, mặt hai người họ càng ngày càng trầm xuống, sát khí mạnh mẽ ngập trời, bọn chết tiệt kia dám mắng bảo bối của họ, muốn chết.

"Câm miệng! Dám mắng bảo bối của bọn ta, các người chán sống, ta hôm nay thành toàn cho các người"

Anh và Phong Thần giận ngút trời, đang chuẩn bị ra tay thì Tiểu Thỏ ngăn lại

"Đừng giết, như thế sẽ làm bẩn tay hai anh, tay hai anh là của em không cho phép làm bẩn, bọn ngu dốt này đang sửa mà thôi, anh không cần để ý"

Sát khí đang tràn ngập phòng, vì một câu nói của Tiểu Thỏ, khuôn mặt hai người ôn nhu cung chiêu mỉm cười

"Được, được! Em nói gì thì chính là cái đó"

Lúc này mọi người xung quanh mới dám thở ra, sát khí của hai người đàn ông này làm bọn họ thở không nổi, bọn họ hối hận vì không mắt nhìn dám mắng cô gái kia, giờ chắc không có cơ hội xin xỏ hai người kia giúp đỡ cho bọn họ đi cùng rồi.

Bạch Lam thấy không ai lên tiếng giúp cô ta mắng Tiểu Thỏ để tôn lên vẻ lương thiện yếu đuối cho Phong Thần Phong Dật xem thì giận ngút trời, nhớ đến vừa nãy hai chàng đẹp trai ấy còn lộ vẻ cung chiêu Tiểu Thỏ thì vô cùng ghen tỵ, tại sao số con tiện nhân đó lại tốt như vậy, hai người xuất sắc như thế mà lại đi bảo vệ cô đi đó. Không, cô sẽ giành đứt đi hai người đàn ông của Tiểu Thỏ, vị hôn phu của Tiểu Thỏ cô ta còn giành được thì chắc chắn lần này cô cũng sẽ làm được, nhưng lần này có vẻ khó hơn vì hai người này quá mức xuất sắc. Nghĩ vậy cô ngược lên nhìn Phong Thần và Phong Thần với ánh mắt si mê ham muốn rõ rệt.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Mặt Thế Tung Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

Thấy mặt Bạch Lam lộ ra vẻ si mê nhìn mình, anh và Thần bỗng thấy ghê tởm. Ánh mắt nhìn anh như thế chỉ có thể cho bảo bối của họ nhìn, còn người đàn bà quái dị này dám nhìn họ với biểu cảm như vậy, thật kinh tởm.

Không khí bắt đầu lạnh xuống, khuôn mặt hai chàng trai càng ngày càng đen, mọi người xung quanh chịu không nổi run cầm cập.

Tường như không gian lạnh như hầm băng này sẽ kéo dài, lúc này Tiểu Thỏ đứng bên cạnh này giờ lên tiếng

" Thần , Dật! Em lạnh, hai người thu lại khí lạnh đi" cô nói nhỏ nhẹ, nghe như cô gái nũng nịu với người yêu.

" Em lạnh sao? Anh xin lỗi, là lỗi của anh, nào lại đây anh truyền hơi ấm cho em" Phong Thần đau lòng nói, anh và anh trai lo tức giận mà quên mất bảo bối, thật là đáng chết.

" Hà? Em không yếu đuối vậy đâu, hai anh giảm khí lạnh xuống là được rồi"

" Được, được bảo bối nói gì anh nghe đó" Hai chàng trai thê nô vui vẻ quấy đuôi nịnh nọt cô gái mà họ yêu.

Ba người âu yếm nồng nàn quên mất tất cả mọi người xung quanh, các cô gái nhìn Tiểu Thỏ với con mắt hâm mộ ghen tỵ ghen ghét đều có.

Bạch Lam bị bỏ quên này giờ thì rất tức giận, cô ta từ nhỏ tới giờ đi đâu ai cũng thích(-_-bà này atsm à) , làm gì có chuyện nhục nhã như bây giờ.

Không cam tâm bị lãng quên, Bạch Lam mới giả bộ thể hiện ra khuôn mặt đáng yêu ngây thơ nhìn Phong Dật nói:" hai anh có thể cho em theo cùng không? Em có dị năng Hoà và có 1 không gian a~ Em sẽ không vướng tay hai anh trên đường đi đâu"

Nói tới đây Bạch Lam thâm ý liếc qua nhìn Tiểu Thỏ. Cô ta rất đắc ý, mặt thể tới cô ta có dị năng và không gian, cô ta nghĩ như vậy là xuất sắc rồi, nhưng lúc này nhìn thấy hai người đi chung với Tiểu Thỏ xuất ra dị năng mạnh như thế thì không khỏi kinh ngạc, nên tính toán dự đoán hai người đàn ông này theo cô ta.

Mọi người xung quanh nghe Bạch Lam nói có dị năng và không gian thì ò lên bất ngờ, mặt thể tới cũng có vài người xuất ra dị năng nên họ không hiềm lạ gì nhưng này là có dị năng rồi còn thêm không gian a~ mặt thể có không gian cũng là người rất hữu dụng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Mặt Thể Tung Hoành* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14

Xung quang trầm trở khen ngợi, có vài người lấy lòng nịnh nọt làm Bạch Lam vui sướng đắc ý. Cô quay sang chớp chớp đôi mắt dịu dàng nhìn Phong Dật , đưa tay kéo áo Phong Thần hỏi lần nữa

" Được không ạ?"

" Cút! Cô không có tư cách đi với chúng tôi, còn nữa cô mau bỏ tay cô ra nếu không tôi không chắc 10s nữa tay cô có còn nguyên vẹn " Phong Thần nhìn cô ta bằng ánh mắt ghét bỏ

Tiểu Thỏ thấy thế thì phì cười, Phong Thần nhà cô bị khiến phích nha, tính sạch sẽ của anh rất mạnh, cô chị ngu ngốc kia dám đụng vào người anh thì không yên đâu.

Đúng như lời cô nghĩ, 10s sau Phong Thần đen mặt xuất ra dị năng đá văng Bạch Lam, cô ta ngã sòng xài, Bạch Lam đau đớn, khuôn mặt đầy nước mắt trông đến đáng thương. Cô ta nhỏ giọng thút thít

" Tiểu Thỏ! Chị là chị em mà, chị đi cùng em không được sao, em cần gì phải nói với anh ấy là không được cho chị đi"

Bạch Lam ra vẻ đau lòng khóc oà, ây da! này giờ cô rất ngoan ngoãn đứng sau lưng chưa nói câu nào nha~ con mụ này thật nhu nhược.

" Đây, con tiện nhân, chị mày thương mày như vậy mà mày đối xử thế với chị mày à" Phía sau có ba người đi lên đỡ Bạch Lam dậy, ba người ấy là người quen a~ vị hôn phu, mẹ kế, cha ruột của cô.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Mặt Thể Tung Hoành* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15

Tiểu Thỏ nhìn 4 người trước mặt, cô khinh bỉ nói: " cô ta xứng làm chị tôi sao? Nực cười, các người tự đề cao mình quá rồi đấy"

" Mày, mày..... mày một thân là do tao nuôi, giờ mày dám giờ giọng kiêu ngạo với tao, đúng là đồ không biết xấu hổ, tiện nhân"

Bạch Phát giận run người, thường ngày Tiểu Thỏ không bao giờ dám cãi lại ông ta, nhưng bây giờ nơi đông người mà nó còn dám lên mặt với ông, hại ông mất hết mặt mũi.

Đứng đằng sau cha mẹ, Bạch Lam rất tức giận vì không dự dõ được hai người đàn ông kia, cô muốn giết Tiểu Thỏ ngay lập tức, cố nén lại cơn giận, cô nghĩ tới bây giờ là mặt thể, thức ăn rất quan trọng, cô ta có không gian có thức ăn dù không nhiều nhưng cũng đủ làm người ta phát thèm, cô ta nghĩ cuối cùng con nhóc Tiểu Thỏ có cầu xin cô ta cho thức ăn như thế nào, nghĩ đến đáng về của Tiểu Thỏ quý xuống cầu xin cô ta liền vui vẻ trong lòng.

" Tiện nhân? Ông đang nói cô ta và đi sao? Bà ta mới là tiện nhân, tiểu tam ghê tởm. Đúng là mẹ nào con nấy, dự dõ đàn ông là giỏi. Hừ! ông nuôi tôi á? Ông nói không biết ngượng miệng à? Tiền cả nhà ông sai từ trước tới giờ là của gia đình mẹ tôi để lại cho tôi mà các người đánh mất, nói là giữ gìn tôi, nói đúng hơn là tiền nuôi các người là do tôi xuất ra đấy, vô liêm sỉ"

" Bốp"

Vị hôn phu từ đầu đến giờ im lặng một bên không lên tiếng bỗng tiến lên tát cô một bạt tai, một tát này dùng lực rất mạnh nên cô ngã xuống đất, khoe miệng rỉ ra chút máu, Tuấn Kiệt lộ ra vẻ thất vọng

" Bọn họ thương em vậy mà e nở lòng nào, Em không nên nói ba người họ như vậy, không nên vì anh huỷ hôn cưới Bạch Lam mà em si nhục họ, anh thật thất vọng về em, nếu bây giờ em xin lỗi ba và chị em thì anh sẽ suy nghĩ lại về chuyện huỷ hôn"

Thật ra lúc đầu mới thấy Tiểu Thỏ bước vào thì anh rất ngạc nhiên, hần ta biết lúc trước cô đẹp nhưng đẹp đến thế này thì quá mức rồi. Từ diện mạo khi chất thay đổi hoàn toàn, quả là mỹ nhân hiếm có, hần ta hồi tiếc vì lúc trước đã huỷ hôn với cô. Cưới Bạch Lam hay Tiểu Thỏ đối với hần không khác biệt lắm, hần chỉ cần gia sản nhà Bạch Phát, thấy Bạch Lam được cưng chiều hơn Tiểu Thỏ nên hần mới huỷ hôn để cưới Bạch Lam. Khi thấy Tiểu Thỏ xung đột với Bạch Phát, hần mới thừa dịp ra tay tát cô một cái, dù sao lúc trước Tiểu Thỏ cũng bị hần ức hiếp quen rồi, sau đó giả bộ lộ ra vẻ thất vọng mắng cô để lấy lòng Bạch Phát, sẵn nói lời dụ dỗ yêu thương để cô bám theo hần, dù sao một mỹ nhân tuyệt sắc như Tiểu Thỏ cũng rất hiếm có a.

Sau một tiếng bốp vang dội trong siêu thị, không khí đang ảm bồng đầy xuống độ âm, muốn đóng băng hết tất cả mọi người.

Gân xanh Phong Dật nổi hần trên trán, anh toả ra khí lạnh làm mọi người sợ hãi, lúc này anh cố gắng kìm nén lắm mới không bộc phát giết hết tất cả con người ở đây

" Mày dám đánh cô ấy, mày chán sống rồi sao?"

Phong Thần đang đỡ Tiểu Thỏ dậy cũng tức giận không kém, anh và Dật nhìn đến vết máu đang đọng trên khoe miệng Tiểu Thỏ thì hai người phẫn nộ hoàn toàn, tính kìm nén của hai người cũng bị vứt sang một bên, chỉ cần chuyện liên quan đến Tiểu Thỏ là bọn họ đều mất khống chế, Phong Thần nhìn Tuấn Kiệt với ánh mắt đỏ hần sát khí, anh nghiến răng gần từng chữ

" Dám làm cô ấy tổn thương, tao sẽ cho mày sống không bằng chết"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Mặt Thể Tung Hoành* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

Cảm nhận sát khí nồng đậm phát ra từ hai chàng trai bên cạnh Tiểu Thỏ, lúc này Tuấn Kiệt mới bắt đầu hoảng sợ, vừa nẩy anh ra tay đánh Tiểu Thỏ nhưng không nghĩ đến hai người đàn ông này.

" Tôi.....Tôi chỉ muốn tốt cho em ấy thôi mà, Tiểu Thỏ! Em sẽ không trách anh đúng không"

Hần áp ứng trả lời Phong Thần, sau đó quay sang nhìn Tiểu Thỏ với ánh mắt ôn nhu. Nếu đổi lại khi trước thì Tiểu Thỏ sẽ làm theo mọi lời nói của anh, nhưng giờ thời thế đã khác.

" Cảm Miệng, mày không có tư cách gọi tên cô ấy, ngày hôm nay tao sẽ đòi lại những tổn thương mày gây ra cho cô ấy từ trước đến giờ"

Dứt lời, Phong Dật xuất ra dị năng đánh bay hần ta, đập vào sàn nhà cứng hần phun một ngụm máu, cú vừa nẩy Phong Dật ra tay đủ nặng, anh đau lòng cho Tiểu Thỏ a~

Phong Thần đứng bên cạnh ôm Tiểu Thỏ cũng không bỏ qua, anh ngưng tụ vài tia lửa trong lòng bàn tay phóng đến bên người Tuấn Kiệt.

" Aaaaaaa.....! Tôi biết sai rồi, hai người tha cho tôi đi!

Hắn hồi hận, vì sao lại chọc tới Tiểu Thỏ làm chi, giờ hắn phải chịu đau đớn như thế này. Nhận cú đấm của Phong Dật hắn đã đau đến lực phủ ngũ tạng như nứt ra, sau còn bị Phong Thần xuất ra dị năng, hắn thật đau đến chết.

"Thần, Dật! Tha cho hắn đi. 1 cái tát này coi như tình yêu trước đây của Bạch Thỏ với hắn ta chấm dứt, hai anh đừng tức giận nữa, em không yếu đuối vậy đâu, chỉ là một chút vết máu thôi mà"

"Hừ! Tha cho hắn ta lần này, nếu lần sau hắn còn dám tái phạm, anh giết chết hắn"

Hai người đàn ông tròn mắt nhìn, Tiểu Thỏ lại đi nói giúp hắn ta, tên cặn bã đáng chết.

Nhìn khuôn mặt giận dữ như con nít của hai người kia, lòng cô mềm nhũn, đầu hàng cô nói nhỏ:" Em không nói giúp cho tên kia, em lo lắng hai anh tức giận a~"

Nghe cô giải thích, tâm trạng đang bức bối nhanh chóng chuyển sang nở hoa. Hắc hắc bảo bối đang quan tâm các anh đó nha.

Đỗ được hai người đàn ông to xác, cô quay sang nhìn bốn người kia.

"Từ nay tôi không muốn liên quan gì đến các người nữa, cha con chị em cắt đứt ở đây, nên về sau gặp mặt thì tránh sang một bên"

"Vậy cũng tốt! Hừ! Tao xem không có con gái tao mà tìm thức ăn ở đâu, cho mày đói chết"

Bạch Lam nghe ba nhắc đến cô ta làm cô ta rất đắc ý, không gian đồ ăn của cô ta sẽ được mọi người tôn sùng.

"Chỉ là một cái không gian rách nát, khoe khoang gì chứ" Phong Thần khinh thường nói. Bốn người kia nghe vậy thì rất tức giận, báu vật của bọn họ mà anh ta dám nói là thứ rách nát. Nghĩ đến dị năng của hai người thì cố gắng nhịn xuống tức giận.

"Được rồi, được rồi, anh đừng để ý bọn họ nữa. Tối nay chúng ta nghỉ ngơi ở đây. Đi đường xa nên chúng ta nghỉ qua đêm ở đây."

Tiểu Thỏ lo lắng nói, không phải cô muốn nghỉ ở đây, cô rất không muốn ở cùng với gia đình cực phẩm kia nhưng cô có cảm giác phía trước có cái gì rất đáng sợ. Cẩn thận vẫn hơn, cô quyết định tối nay định cư ở đây.

Không riêng gì cô, anh và Phong Thần cũng cảm nhận được nguy hiểm, nếu hai người bọn họ đi thì không sao nhưng có Tiểu Thỏ đi cùng nên anh không muốn mạo hiểm. Vì biết cô không thích ở chung với bốn người kia nên anh không biết phải làm sao, khi nghe cô đề nghị ở lại nghỉ ngơi thì anh vui vẻ nhận lời

"Nghe theo em, vậy em với Thần đi bên kia ngồi đi, anh ra xe lấy chăn mền và đồ ăn"

Nói xong anh chạy ra chiếc xe đang đỗ bên ngoài, anh giả vờ lên xe rồi đi vào không gian. Để che mắt mọi người anh xuất ra chiếc balo cỡ bự, nhét 3 hộp cơm sườn, 1 bịch sữa tươi, 2 chai nước khoáng, vài món đồ ăn vặt vào. Lấy thêm 3 bộ chăn mền, anh vác balo và chăn vào siêu thị.

Lúc này mọi người đã bắt đầu nghỉ ngơi, vài người đi kiếm vài thứ còn lại bên trong siêu thị ăn, vì mặt thể tôi có rất nhiều người biết thời thế đã chạy đến siêu thị đem những thứ ăn được đem hết đi chỉ còn để lại vài thứ đồ ăn không no nhưng bỏ bụng được. Vào siêu thị này tìm đồ ăn tính ra bọn anh cũng xuôi lắm, may là anh có không gian chứa nhiều đồ ăn nên không để tâm lắm.

Thấy anh tới, Phong Thần đi lên lấy chăn mền trải gọn gàng ra dưới sàn. Lúc này anh mới đem đồ ăn từ trong balô ra, chia cho ba người mỗi người một hộp cơm sườn nóng hôi thơm phưng phức, nhét hộp sữa với đồ ăn vặt cho Tiểu Thỏ chút nữa tráng miệng.

Xung quang tiếng nuốt nước miếng nhộp nhộp vang lên, mọi người nhìn đồ ăn của ba người với ánh mắt thèm thuồng, dù vậy nhưng không ai dám tiến lên giành giật, chứng kiến sức mạnh của hai người đàn ông kia, họ chưa muốn chết sớm a~

Bên kia, Bạch Lam và gia đình cô hận ghen ghét ghen tị, vì có gì con nhỏ Tiểu Thỏ kia lại sung sướng thế, nhìn bánh mì trên tay mình cô bỗng không muốn ăn nữa. Lúc này trước khi Phong Dật đem đồ ăn vào, cô xuất ra bánh mì ăn, mọi người đều hâm mộ nhìn cô. Đặc ý liếc Tiểu Thỏ thấy cô ta mỉm cười không để ý, tức giận hừ một tiếng, cô cúi xuống gặm bánh mì. Giờ thấy Phong Dật đem ra đồ ăn thì cô đã hui sao vừa nãy khi Tiểu Thỏ thấy bánh mì của cô ta mà không lộ ra vẻ hâm mộ thèm thuồng. Nghĩ đến đây, cô thật hận, tại sao con nhỏ đó được chăm sóc như công chúa còn cô thì không được, ghen tị nhìn Tiểu Thỏ cô thề sau này sẽ làm Tiểu Thỏ đau khổ sống không bằng chết.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Mặt Thế Tung Hoàn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17

Không để ý đến ánh mắt xung quanh, Phong Thần cung chiêu nhìn Tiểu Thỏ:" Em ăn nhiều vào, anh thật muốn nuôi em thành trắng trẻo mập mạp mà"

"Được, em sẽ cố gắng, anh thật dài dòng nha" Tiểu Thỏ cười híp mắt thành vàng trắng nhỏ, trông rất đáng yêu.

"Em thật là....! Thần muốn tốt cho em thôi, vậy mà em vô tâm bảo anh ấy dài dòng sao?" Phong Dật mỉm cười ôn nhu trêu ghẹo cô.

"Hắc hắc! Em chỉ đùa thôi mà, trong thời gian mệt thế này hau anh nuôi em mập sẽ cực khổ lắm a~" Tiểu Thỏ biết hai anh có không gian như cô, sẽ nuôi cô mập được như lời Thần nói nhưng cô lại muốn làm nũng chút nga~~~

"Không cực khổ, không cực khổ, chỉ cần em cố gắng ăn thêm 1 chút là được, em á lúc nào cũng bỏ bữa không thích ăn cơm toàn là ăn những thứ không no bụng không thôi, hừ! Khi xưa không ai quản em nhưng giờ bọn anh sẽ trông chừng em đấy"

Cung chiều nhìn cô, Phong Thần cảm thấy càng ngày anh càng yêu cô a~ thật đáng yêu, anh nhìn cô mãi cũng không thể thoả mãn được.

"Rồi, rồi em đã biết, hai anh biến thành bà cụ non rồi sao?" Cười khổ nói, cô biết hai anh quan tâm cô nên rất cảm động, cô không muốn thể hiện sự yếu đuối trước mặt hai anh nên giả vờ như không để ý nói.

"Em thật là...! Bướng bỉnh quá đi mất" Phong Dật nuông chiều bóp mũi cô. Tiểu Thỏ nhà anh thật dễ thương mà, aaaaa anh yêu cô không thể không chế ròi, phải làm sao đây.

Bên này mặn nồng ân ái không để ý đến ai, còn bên chỗ Bạch Lam thì không được hoà thuận cho lắm. Bạch Phát nhìn đồ ăn và chần bên Tiểu Thỏ thì lộ ra vẻ tham lam, ông muốn qua bên đó nịnh nọt Tiểu Thỏ một chút cơm trắng, ông nghĩ dù sao Tiểu Thỏ cũng

là con của mình, chắc nó sẽ chia cho mình một ít.

Ngồi bên cạnh Bạch Phát, nhìn ánh mắt suy tính của ông, Linh Linh ít nhiều gì cũng sống chung với ông ta nhiều năm nên cũng hiểu ông ta đang nghĩ gì. Mặc dù bà cũng thêm thương thức ăn và chần của Tiểu Thỏ nhưng bà sẽ không nhịn nhục mà cầu xin cô ta, con gái bà ta cũng có thức ăn dù không được như của Tiểu Thỏ nhưng cũng đủ thoả mãn. (ta phải công nhận người đàn bà này cũng thông minh phết, biết đến đâu là đủ, biết Phong Thần và Dật không phải tầm thường nên không dám qua xin xỏ Tiểu Thỏ)

"Ông đừng mơ mộng nữa, cô ta sẽ không chia cho ông thứ gì đâu, lúc này ông mắng cô ta như thế nào ông không nhớ sao. Đừng ngu ngốc qua bên đó xin xỏ, coi chừng không trộm được gà còn mất thóc, hai chàng trai bên cạnh cô ta không phải dạng người dễ dụ, ông coi chừng bị đánh thành đầu heo"

"Câm miệng! Ai cho phép bà lên tiếng, muốn làm gì là chuyện của tôi, bà quản được chắc, coi chừng tôi sẽ đánh bà" Bạch Phát xáy hổ tức giận mắng, nhưng ông cũng không dám có ý định xin xỏ nịnh nọt gì Tiểu Thỏ nữa. Nghe lời Linh Linh nói ông mới tỉnh ra, ông thật hối hận khi này mắng Tiểu Thỏ, nếu ông biết người bên cạnh cô ta lợi hại như vậy thì ông sẽ nhân cơ hội nịnh nọt lấy lòng cô rồi, vì nhìn ra hai người kia cung chiều Tiểu Thỏ, cái gì cô ta nói cũng nghe nên ông nghĩ nên nịnh nọt Tiểu Thỏ hơn là hai người kia.

Vì có dị năng cấp cao nên mặc dù ở rất xa nhưng ba người Tiểu Thỏ nghe được hết tất cả lời nói của bọn người kia. Tiểu Thỏ thầm khinh bỉ lão già từng là cha mình kia, ông ta thật là hèn nhát.

Đòi đánh bà ta mà không ra tay?

Đừng tưởng cô không biết được, hắc hắc ông ta sợ Bạch Lam không bảo vệ và cho thức ăn nuôi ông ta nên ông mới không dám đánh mụ kia. Người đàn ông đã từng kênh kiệu, không coi ai ra gì giờ lại phải lo sợ nịnh nọt một đứa con gái, chắc ông ta tức tối lắm nhì, nghĩ đến là cô thấy thoả mãn được chút đau lòng năm xưa của nguyên chủ. Mà nói đến cô có chút khen ngợi bà mẹ Linh Linh này, bà ta rất biết điều, không làm chuyện gì không nên. Cô đoán thành công của Bạch Lam trước khi cô nhập vào thân xác nguyên chủ là nhờ có bà ta chỉ huy dạy dỗ. Thật thú vị!

"Dám động chủ ý đó lên Tiểu Thỏ, ông ta muốn ăn đấm à, anh sang đó đánh ông ta một trận" Phong Dật trẻ con bực dọc nói, làm ra hành động muốn đánh nhau

"haha! Dật anh thật đáng yêu a~" Cô nheo nheo má anh cười sặc sụa. Nheo đã tay cô nói! Mặc kệ ông ta đi! sau này em sẽ lần lượt tính sổ với từng người bọn họ"

"Bảo bối, thật không công bằng, anh cũng đáng yêu mà, em cũng nên nựng anh đi chứ" Ngồi bên cạnh nhìn anh trai và Tiểu Thỏ đùa giỡn, anh không cam tâm bị bỏ quên, ghen tỵ chen mặt lên nũng nịu với Tiểu Thỏ

"HaHa! anh coi anh kia, lớn rồi còn ghen tỵ với anh trai mình. Đúng là không khác gì khi xưa mà, được rồi lại đây em thoả mãn yêu cầu của anh" Tiểu Thỏ đùa giỡn cười đùa nói mà không biết lời nói của mình có bao nhiêu mờ ám

Đùa giỡn đủ, ba người mới chịu chui vào chăn ngủ. Mọi người xung quanh cũng yên lặng nằm nghỉ ngơi, ngày mai không biết sẽ đối đầu với mọi sự nguy hiểm ra sao, nên họ cố gắng nghỉ ngơi để có sức mà chiến đấu, sau khi mệt thế tới được 1 ngày họ biết sinh mệnh của mình bây giờ phải tự chính mình bảo vệ không thể nhờ cậy tin tưởng một ai, nếu ngu ngốc không nhận ra tin tưởng tình người trong thời thế bây giờ thì họ sẽ chết bất cứ lúc nào.

Nửa đêm, có vài người đã chìm vào giấc ngủ, bên ngoài vẫn có tiếng la hét cứu mạng, có người đập cửa siêu thị cầu cứu nhưng không một ai dám ra giúp. Từ từ âm thanh bên ngoài im lặng hẳn, trong siêu thị mọi người đã ngủ hết vì quá mệt mỏi, không gian tối mịt im lặng đến đáng sợ. Mọi thứ nguy hiểm đang chờ ở phía trước, tất cả nhân loại phải đối mặt với nó trong sự sống còn.

Chương 18

Chương 18

Hôm sau, trời vừa mới tờ mờ sáng, tất cả mọi người nhanh chóng thức dậy, chuẩn bị tìm thức ăn, đêm qua họ đã rất đói nếu hôm nay không tìm được thứ gì để bỏ bụng thì sẽ không chịu nổi.

Tiểu Thỏ vừa mới thức giấc, chưa tỉnh ngủ hẳn, cô quả thật không có một tí ý thức cảnh giác đề phòng nào.

Chắc hẳn có Phong Dật và Thần bên cạnh nên cô buông lỏng hết mọi thứ, vì cô biết trong hoàn cảnh như thế nào hai người đàn ông này luôn bảo vệ cô.

Thấy Tiểu Thỏ đã dậy, Phong Thần đem đồ súc miệng khăn mặt cho cô vệ sinh cá nhân, anh tự giác sắp xếp chăn mền đem ra xe.

Làm xong mọi việc, mọi người tập trung trước cửa, không ai dám xung phong đầu tiên ra ngoài, họ sợ tang thi đột nhiên công kích nên không ai dám mở cửa.

Nhìn ra ý nghĩ của những người này, Tiểu Thỏ và Phong Thần không chần chừ cầm đao đi ra trước, nếu cứ sợ chết như thế này thì khi nào mới ra khỏi chỗ này.

Cầm đầu đi trước, mọi người xung quanh thấy vậy bèn lủi rủi theo sau cô, chỉ cần nhìn được cảnh hôm qua hai người đàn ông kia chiến đấu, họ đều có cùng suy nghĩ đi theo cô sẽ dính chút an toàn.

Không để ý người khác đánh chủ ý lên cô, Tiểu Thỏ không quan tâm lên xe ngồi, bọn họ muốn theo thì cứ theo a~ sống được hay không là phải xem sức chiến đấu của bọn họ.

Không khí sáng nay lạnh buốt người, vì là mới bắt đầu mạt thế nên thời tiết chuyển lạnh, Tiểu Thỏ hắt xì vài tiếng. Vài giây sau lập tức có một chiếc áo lông dày và ly trà nóng trước mặt cô, Phong Thần thấy cô lạnh mà đau lòng, anh không muốn cô chịu một chút khổ nào.

Cả nhà Bạch Lam đứng phía sau ai nấy đều ghen tị đỏ mắt.

“Ờ! Chẳng có gì hay ho, những thứ cô ta dùng toàn lên giường với đàn ông mới có được, đề tiện”

Không cam tâm người khác tốt hơn mình, Bạch Lam khinh thường lắm lắm.

Trước mắt thấy xe Tiểu Thỏ chuẩn bị lăn bánh, những người đang ghen tị giật mình lật đật tìm 1 chiếc ô tô bên chỗ đỗ xe, không ai bảo ai mọi người cùng lái xe đi theo Tiểu Thỏ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Mạt Thế Tung Hoành* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19

Năm chiếc xe ô tô cùng lăn bánh lái theo Tiểu Thỏ, ai ai cũng cùng ý nghĩ trên đường đi sẽ tìm cơ hội nịnh nọt ba người họ. Không cần ai nói ra cũng biết những người này đang đánh chủ ý xấu xa lên Tiểu Thỏ.

Đi đến trưa thì Tiểu Thỏ bảo Phong Dật dừng lại trước khu biệt thự, cô muốn để cho Phong Dật nghỉ ngơi, anh lái xe cũng đã lâu chắc có lẽ thấm mệt rồi, đoàn xe phía sau thấy vậy cũng nhanh chóng dừng theo, cô làm như không để ý nhanh chóng cùng Dật, Thần đi vào trong, căn nhà không có một bóng người, đúng ý cô, cô không muốn dây vào phiền phức.

Kéo hai người đàn ông kia ngồi xuống trên ghế sofa, cô lấy từ trong không gian vài món thịt cá kho thơm phức, thêm vài chén cơm đang toả khí nóng nghi ngút, sẵn đây cô xuất ra hai chai rượu đỏ nhẹ cho hai anh dùng.

"Món ăn là do e nấu đấy, trước mạt thế em là rất nhiều món đem vào không gian để sau này dùng cho tiện, hai anh nếm thử xem"

Vừa dọn dẹp thức ăn ra bàn sạch sẽ, Tiểu Thỏ khoe khoang thức ăn do mình làm. Phong Thần và Phong Dật ngạc nhiên, anh không ngờ bảo bối lại biết

nấu ăn a~ vài giây sau hai anh từ kinh ngạc chuyển sang hạnh phúc, bảo bối thể nhưng nấu cho bọn anh ăn

Năm chiếc xe ô tô cùng lần bánh lái theo Tiểu Thỏ, ai ai cũng cùng ý nghĩ trên đường đi sẽ tìm cơ hội nịnh nọt ba người họ. Không cần ai nói ra cũng biết những người này đang đánh chủ ý xấu xa lên Tiểu Thỏ.

Đi đến trưa thì Tiểu Thỏ bảo Phong Dật dừng lại trước khu biệt thự, cô muốn để cho Phong Dật nghỉ ngơi, anh lái xe cũng đã lâu chắc có lẽ thấm mệt rồi, đoàn xe phía sau thấy vậy cũng nhanh chóng dừng theo, cô làm như không để ý nhanh chóng cùng Dật, Thần đi vào trong, căn nhà không có một bóng người, đúng ý cô, cô không muốn dây vào phiền phức.

Kéo hai người đàn ông kia ngồi xuống trên ghế sofa, cô lấy từ trong không gian vài món thịt cá kho thơm phức, thêm vài chén com đang toả khí nóng nghi ngút, sẵn đây cô xuất ra hai chai rượu đỏ nhẹ cho hai anh dùng.

"Món ăn là do e nấu đấy, trước mặt thể em là rất nhiều món đem vào không gian để sau này dùng cho tiện, hai anh nếm thử xem"

Vừa dọn dẹp thức ăn ra bàn sạch sẽ, Tiểu Thỏ khoe khoang thức ăn do mình làm. Phong Thần và Phong Dật ngạc nhiên, anh không ngờ bảo bối lại biết nấu ăn a~ vài giây sau hai anh từ kinh ngạc chuyển sang hạnh phúc, bảo bối thể nhưng nấu cho bọn anh ăn nna, Phong Thần và Phong Dật một đời lạnh lùng mặt than thể mà lúc này lại cười ngu ngốc như cún con.

Hai người đàn ông ngu ngốc vui mừng tự cho là đúng mà không nghĩ thức ăn này Tiểu Thỏ đã làm trước mặt thể, lúc ấy cô chưa biết sự tồn tại của bọn họ thì làm sao mà suy nghĩ nấu đồ ăn cho họ, đúng là đàn ông cứ dính vào chuyện tình yêu là ngu ngốc như nhau.

Bên ngoài mọi người nhanh chóng đổ xe rồi đem đồ vật của mình chạy vào biệt thự, vài con tang thì đang lảng vảng quang đó, thấy con người bèn gào thét xông lên muốn há mồm cắn người. Dù đi tang thì còn là cấp thấp số lượng chỉ ba con nên nhanh chóng bị người có dị năng giải quyết.

Khi đi vào biệt thự, vì đang đói nên ai nấy lập tức ngửi thấy mùi thịt, nhìn đến com thịt rượu trên bàn ba người kia đang ăn thì mọi người xung quanh đều lộ ra ánh mắt thèm thuồng, nhưng không ai dám đi lên giành giật.

Người nào người nấy chia ra tìm chỗ cho mình nghỉ ngơi, mặt thể đã đến được vài ngày, có người đói đến muốn xỉu. Nhìn thịt tươi com trắng đường như đã không còn tồn tại trong thời mặt thể này, mọi người nhìn với ánh mắt thèm thuồng là phải

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Mặt Thể Tung Hoành* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20

Nhận thấy nhiều ánh mắt đang hướng về họ, anh và Phong Thần không lộ ra vẻ hung tàn như lúc trước, khuôn mặt hai anh lúc này tràn đầy vui vẻ hạnh phúc khi được ăn đồ bảo bối của họ nấu, hơi đâu còn để ý đến những người khác.

Hai người không khó chịu nhưng không có nghĩa là người khác cũng như hai anh. Tiểu Thỏ bức dọc khi bị người khác nhìn mình như nhìn thức ăn, lạnh lùng quét mắt cảnh cáo về phía những người kia.

Mọi người đang tham lam suy nghĩ, bỗng rùng mình một cái, ánh mắt của cô nhìn hô thật lạnh lẽo đầy ý cảnh cáo. Thu hồi ánh mắt, không một ai dám liếc nhìn nữa, ai nấy đều tự giác đi phía khác ngồi.

Phong Thần ăn vừa xong, liền đưa mắt nhìn Tiểu Thỏ, thấy cô một thân sát khí, anh hoảng hốt kéo cô lại gần mình, do lực quá mạnh nên Tiểu Thỏ ngồi hẳn trên đùi anh.

"Anh sao thế? " Thấy mặt Phong Thần trắng bệch, cô lo lắng hỏi, quên mất mình đang ngồi trên đùi anh cực kì mờ ám.

"Anh không sao, em chưa ăn gì mà phải không, ngồi xuống đây ăn đi nào" Phong Thần sực tỉnh trốn tránh nói, lúc này nhìn cô toả ra sát khí, làm anh nhớ đến ở thế giới trước cô cũng giống như hiện giờ, cô giết người đến mức làm mình bị thương. Anh bị ám ảnh mãi cái cảnh cô bị thương nên mới dấy nhiên hoảng hốt như vậy. Đã hứa sẽ bảo vệ cô thật tốt dù trong hoàn cảnh nào, anh sẽ giảm bớt đi việc Tiểu Thỏ chính mình ra tay.

Phong Dật ngồi bên cạnh nhìn Tiểu Thỏ ngồi trên đùi em trai mình thì dấm chua đồ đầy ra, lúc này nhìn Tiểu Thỏ như vậy anh cũng rất lo lắng, thấy cô không như lúc trước nữa thì mới yên tâm nhưng nhìn em trai và bảo bối ầu ỹem, mặc dù Thần là em trai của anh thì anh cũng ghen nha.

"Này, em bỏ bảo bối ra được rồi đó! Em định không cho em ấy dùng bữa à" Giọng nói chua chua vang lên.

Nghe lời anh trai nói, Phong Thần mới để ý đến mình đang ôm chặt Tiểu Thỏ, cô lại đang ngồi trên đùi mình. Anh vừa vui vừa đỏ mặt buông cô ra, ấp úng nói:" em, em ăn đi"

"HaHa, anh thật đáng yêu, nam nhân lạnh lùng thường ngày đâu rồi, sao nay lại đỏ mặt thể hả hả" Tiểu Thỏ buồn cười trêu chọc anh.

Phong Dật Thấy cô không để ý mình, chỉ lo giỡn với em trai. Hũ dấm to đùng đang kim nén bỗng bùng phát, anh giận dỗi bấu môi kéo rồi ôm cô ngồi trên đùi mình, anh úy khuất nững nịu nói:" Bảo bối, em không để ý tới anh, không cho phép không nói chuyện với anh, không cho phép bỏ quên anh sang một bên"

" Dật, em có bỏ quên anh đâu, haha tính tình anh vẫn như xưa không thay đổi được mà, thật bá đạo" Vì đã quen với lời nói bá đạo và hành động ôm ấp của Phong Thần và Phong Dật ở thế giới kia nên cô không cảm thấy có gì không tự nhiên. (kkkk Anh Dật và anh Thần tính toán tập Tiểu Thỏ quen với sự thân mật của các anh từ trước rồi a~ vì lấy vợ mà không từ thủ đoạn hắc hắc thật nham hiểm)

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Mạt Thế Tung Hoành* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21

Giữa trưa, vài người đã ăn uống xong bèn đi tìm chỗ nghỉ ngơi.

Đang là mùa hè nên đáng lẽ khí trời sẽ nóng hầm hập, nhưng từ khi mạt thế bùng xuống, không khí lạnh hân xuống. Người có dị năng chí ít sẽ chịu được thời tiết như thế, chỉ tội cho những người bình thường phải chống chọi với không khí lạnh băng này.

Mặc dù đang ở trong biệt thự nhưng tất cả mọi người đều run rẩy, vài người tự ôm lấy mình như để giảm bớt cái lạnh, tất nhiên có những người thông minh sẽ nhanh chân vào phòng ngủ đem chăn đắp, vì chủ căn biệt thự đi khỏi nhà trước khi mạt thế nên mọi thứ trong phòng vẫn còn nguyên.

Thấy cảnh như thế, mọi người xung quanh xô đẩy nhau giành chần giành phòng , tiếng chửi rủa bắt đầu có xu hướng bắt đầu đánh nhau.

Một màn này rơi vào mắt Bạch Lam, cô ta khinh bỉ nhìn bọn người đang tranh giành kia.

Hừ!

Thật thấp kém, chỉ vài cái chăn mà chửi rủa đánh nhau cả lên. Bạch Lam trong lòng khinh bỉ nhưng ngoài mặt lại biểu hiện khuôn mặt dịu dàng. Bạch Lam lấy từ trong không gian ra hai bộ chăn mền, vì có không gian khi mạt thế tới nên cô ta đã đem hết tất cả đồ vật trong nhà đưa vào. Hiện tại chăn gối quần áo cô ta không đến nỗi nào, thứ cô ta muốn nhất lúc này là thức ăn, muốn sống sót làm lãnh đạo tại thế giới này phải có hai thứ trọng yếu.

Thực lực và thức ăn!

Nhìn hai bộ chăn bỗng nhiên hiện bên người Bạch Lam, không ai lộ ra vẻ kinh ngạc, đã nghe Bạch Lam khoe khoang về không gian nên vài thứ tự nhiên xuất hiện cũng không có gì kinh ngạc.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Mạt Thế Tung Hoành* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 22

Sáng hôm sau, thời tiết lại thay đổi nhanh chóng, cái nóng gay gắt như muốn thiêu rụi tất cả. Tất cả mọi người nhanh chóng sắp xếp chuẩn bị rời khỏi biệt thự.

Ba người Tiểu Thỏ lái xe dẫn đầu, ai nấy đều tự giác lên xe đi theo Tiểu Thỏ. Họ sợ chết, nên muốn đi theo để có bìa chắn cho bọn họ.

Trong xe, hơi nóng bốc lên nồng nặc, Tiểu Thỏ than thở:

" Ôi! Em nóng chết đi được mà"

Một ly trà xanh mát lạnh xuất hiện trước mặt khi cô vừa dứt lời

" Bảo bối, em uống đi, biết em sợ trời nóng nên anh làm sẵn vài đồ uống mát lạnh cho em này"

Phong Thần sững sờ vừa nói vừa mở điều hoà lên. Có lẽ chỉ đám Phong Thần dám bật điều hoà trong thời thế này, bật điều hoà sẽ làm xe tốn xăng rất nhiều mà trong lúc này xăng rất quý. Không ai vì mát một chút mà mở điều hoà cả, vậy mà Phong Thần mở điều hoà không một chút biểu cảm, cung chiêu Tiểu Thỏ đến quá đáng.

"Oa! Em yêu anh chết đi được" Tiểu Thỏ mắt toả sáng cầm ly nước uống, trời nóng đến nỗi đầu óc cô quên mất luôn mình cũng có không gian đầy áp tất cả mọi thứ.

Nghe được câu nói tình cảm của Tiểu Thỏ, hai mắt anh toả sáng vui mừng nhìn cô, mặt đỏ hồng ngượng ngùng cười hạnh phúc. Không cần biết cô là nói vu vơ hay thật, anh đều cảm thấy vui vẻ.

"Hừ" Phong Dật đang lái xe bực dọc lên tiếng. Anh cũng có những thứ đồ uống đó có được không? Do anh chậm hơn em trai một bước thôi mà, bảo bối có cần vui mừng vậy không. Anh là đang bực dọc do hai người đó không mời anh thức uống thôi, chắc chắn không phải anh ghen tỵ vì lời nói Tiểu Thỏ nói với Thần, anh là người không dễ dàng ghen tỵ. Hừ!

Boss đại nhân mặt đen của chúng ta đang không ngừng tự nhủ mình không ghen tỵ, nhưng thực ra là ăn đấm chua muốn chết a~ anh cũng muốn Tiểu Thỏ nói với anh những lời kia. Thật là chua chết người mà,.....

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Mặt Thế Tung Hoành* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23

Đi được một đoạn đường khá dài, cũng may mắn cho bọn họ vì khu này ít người sinh sống nên tang thi rất ít. Thịnh thoảng vài con xông tới đều bị Phong Thần xử lí.

Không khí nóng nằng gắt tới bức gân, phía trước là một khu rừng nổi tiếng có thú dữ, Phong Dật lái xe tới rồi dừng ngay bìa rừng, anh thì có thể chịu được cái nóng như thế này nhưng bảo bối của anh thì không thể nga~ anh không muốn để cô khó chịu dù chỉ một chút.

"Xuống xe nào bảo bối, hôm nay chúng ta nghỉ ngơi ở đây, đợi không khí bớt nóng chúng ta sẽ tiếp tục lên đường"

"Nga~ Thần! Anh không cần vì em mà dừng xe đâu, e chịu được nha, do trời hơi nóng nên e hơi khó chịu thôi"

Tiểu Thỏ ngai ngừng nói, trước đây cô cũng không yếu ớt đến vậy a~ do là mấy ngày gần đây được Dật và Thần cưng chiều đến hông rồi.

Haiz! Chỉ cần chỗ nào có hai người đàn ông này là cô lại mềm yếu như vậy....

"Anh thấy Dật nói đúng đấy, hôm nay chúng ta nghỉ ngơi lại đây đi, trời nóng như này cứ đi mãi không phải biện pháp, bảo bối! em xem em khó chịu đến vậy rồi mà còn cãi lời sao"

Phong Thần vừa đau lòng vừa trách mắng Tiểu Thỏ. Từ lâu anh và anh hai đã biết cô sợ nhất là trời nóng, nhìn cô khó chịu như vậy anh thật sự đau lòng.

"Àn, thế thì nghỉ ngơi vậy, ừm! Giờ cũng tới giờ cơm chiều rồi để em nấu cho hai anh vài món lót bụng"

Nghe Tiểu Thỏ muốn nấu ăn cho bọn họ, hai người vui mừng vì lại sắp được ăn mỹ vị do bảo bối làm. Phong Thần vẫy đuôi làm culi lấy khăn thường dùng cho picnic trải xuống đất. Phong Dật đang thu xe vào không gian thấy vậy thì mỉm cười, thằng em của anh đúng xứng với chức danh cuồng si Tiểu Thỏ mà (t: chắc anh không cuồng Tiểu Thỏ ha-.-)

Lấy từ không gian vài món ăn đã nấu trước khi mặt trời ra ngoài, mùi thơm làm người khác thèm chảy dãi. Nhìn món ăn trên khăn ai ai cũng lộ ra vẻ tham lam. Thịt ba chỉ kho tiêu, 3 đùi gà chiên, canh chua cá lóc và vài ly nước đá mát lạnh.

Cùng phía gần đó, Bạch Lam đang nghỉ ngơi ăn bánh mì lộ ra vẻ đói kị điên cuồng trong mắt, cô không cam tâm, vì cái gì con nhỏ kia được phúc lợi như vậy. Cô ta nhất định phải tìm cách giết con đi đó và cướp đoạt hai mỹ nam kia. Chỉ nghĩ thôi đã thấy hả hê trong lòng.

"Hay là chúng ta qua xin Tiểu Thỏ cho chúng ta một chút thức ăn, nhieu ngày rồi mình chưa được ăn cơm thịt. Dù sao nó cũng là con của anh sinh ra chắc nó cũng nể mặt"

Bà mẹ kế tham lam nhìn đồ ăn bên kia của Tiểu Thỏ, bà ta bèn dụ dỗ Bạch Phát để ông ta cướp đoạt thức ăn. Bà không thể tự tay cướp thức ăn vì biết bên cạnh nó có hai người đàn ông lợi hại, nên thế bà ta mới dụ dỗ Bạch Phát ra tay.

"Hừ! Tôi là cha của nó, kêu nó đưa là nó phải đưa. Tại sao phải xin"

D

Bạch Phát kiêu ngạo cố ý to tiếng nói cho mọi người xung quanh nghe rằng ông ta đưa con gái đang bày thức ăn khiến tất cả mọi người ở đây thèm thường. Gã đất ý nghĩ đưa con gái này cũng được việc đấy chứ.

P/s: Do là viết truyện bằng đt nên rất cực, nên ra chương lúc nhanh lúc chậm. M.n thông cảm cho T nha.

À mà truyện này chủ yếu là xuyên không sủng nha, ít cảnh kinh dị máu me chém giết nhá. T kh bk viết mấy cảnh đó nên m.n đừng thắc mắc truyện ít tả cảnh chém giết tang thi

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Mạt Thế Tung Hoành* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.